

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, ответникът нарушил разпоредбите на Договора (член 107, параграф 1 и член 108, параграф 2 ДФЕС, предишни член 87, параграф 1 и член 88, параграф 2 ЕО), доколкото той ги е тълкувал и приложил погрешно, що се отнася до взаимодействието и преценката на реалните обстоятелства в случая във връзка с понятието за „държавни помощи“.

С първата част от това правно основание относно държавна помощ № 1 (продажба на мините Касандра на по-ниска от действителната пазарна цена) жалбоподателят твърди, че е налице: а) погрешна преценка относно съществуването на държавна помощ, доколкото е налице явна грешка по отношение на качеството на държавата на обикновен посредник и на липсата на участие на държавни средства при спорното преотстъпване; б) при условията на евентуалност, погрешна преценка на прилагането на критерия за частен инвеститор; в) по-нататък при условията на евентуалност, неправилна преценка, що се отнася до отпускането на държавната помощ поради явно погрешното изчисляване на стойността на мините, на терена и на минералните залежи, както и на твърдяното действително експлоатиране на мините към момента на продажбата; г) по-нататък при условията на евентуалност, погрешна преценка относно нарушаването на конкуренцията и засягането на търговията между държавите членки.

В подкрепа на втората част от първото правно основание относно държавна помощ № 2 (освобождение от заплащането на данъка за прехвърляне на собственост) жалбоподателят изтъква погрешната преценка на отпуснатата помощ, както и на твърдяното нарушаване на конкуренцията и на засягането на търговията между държавите членки

Като второ правно основание той посочва, че изисквайки възстановяване на държавната помощ и накърнявайки принципите на пропорционалност, лоялно сътрудничество, правна сигурност и принципа на оправданите правни очаквания, ответникът е нарушил член 14, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾.

В светлината на тези принципи ответникът допуснал грешка при преценката на опасността от нарушаване на конкуренцията, от една страна и ползите от продължаване дейността по експлоатиране на спорните мини, от друга страна.

Накрая, като трето правно основание жалбоподателят изтъква, че що се отнася до съществуването на държавна помощ и съвместимостта ѝ с вътрешния пазар, ответникът нарушил основните разпоредби във връзка със задължението за мотивиране (член 296 ДФЕС, предишен член 253 ЕО).

Ответникът не бил поясnil защо продажната цена на мините Касандра, която явно се основавала на частни средства, представлявала непосредствена или косвена загуба на държавни средства, която следвало да бъде отнесена към държавата, но също не бил поясnil защо според него в настоящия случай следвало да се

заплатят както данъците за прехвърляне на собствеността на мините, така и за прехвърляне на собствеността на терена, а не само данъците за мините. Освен това при изчисляване на стойността на мините, на терена и на минералните залежи ответникът не отчел отпускането на държавната помощ и се основал избирателно отчасти на доклада Behre Dolbear и отчасти на собствената си субективна аргументация, която впрочем била противоречива, що се отнася до отрицателната стойност на закритите мини.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО

Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — Lidl Stiftung/CXВП — Lactimilk (BELLRAM)

(Дело T-237/11)

(2011/C 204/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Германия)
(представител: T. Träger, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Lactimilk, SA (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

— Да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 1 март 2011 г. по преписка R 1154/2009-4; и

— да осъди ответника да плати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „BELLRAM“ за стоки от клас 29 — Заявка за марка на Общността № 5074281

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: испанска фигуративна марка „RAM“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 2414439; испанска фигуративна марка „Ram“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 98550; испанска словна марка „RAM“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 151890

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

С първото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 63, параграф 2, член 75 и член 76 от Регламент (ЕО) на Съвета №207/2009 (наричан по-нататък „РМС“), както и правото му на изслушване, тъй като апелативният състав не е приканил страните да представят становище по неговото намерение на замени разглежданата заявка за регистрация, на която е направено позоваване в подкрепа на възражение.

Във второто си правно основание жалбоподателят счита, че обжалваното решение нарушава член 41 от РМС, във връзка с правило 15, параграф 2, буква е) от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав е взел предвид стоки, които не са били идентифицирани правилно във възражението и не е бил спазен срока за подаване на възражението.

С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 42, параграф 2, член 42, параграф 3 и член 15 от РМС, тъй като апелативният състав не е оценил правилно естеството на регистрираните стоки, въпреки представените доказателства за използване.

С четвъртото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 76 от РМС, във връзка с правило 50, параграф 1 и правило 19, параграфи 1 и 3 от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав неправилно се е основал на твърдяния повишен отличителен характер на по-ранната марка.

Накрая, в петото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от РМС, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице висока степен на сходство между стоките. Що се отнася до сходството между знаците апелативният състав не е приел за установено, че между знаците няма сходство или че има само далечно сходство, дължащо се на еднаквите букви в „BELLRAM“ на испански език. Знаците „BELLRAM“ и „RAM“ не можели да бъдат объркани, защото между стоките има далечно сходство, а знаците не били сходни или между тях имало само далечно сходство.

Жалба, подадена на 3 май 2011 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия

(Дело T-239/11)

(2011/С 204/47)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sigma Alimentos Exterior, SL (Мадрид, Испания) (представител: M. Ferre Navarrete, abogado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от кодифицирания текст на Закона за корпоративното данъчно облагане (КТЗКДО) съдържа елементи на държавна помощ,
- при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от КТЗКДО съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобивания на дялови участия, които предполагат поемане на контрол,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото според него нареждането за възстановяване се прилага спрямо операции, осъществени преди публикуването в Официален вестник на Европейския съюз на окончателното решение, което е предмет на настоящата жалба.
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство е придобил участия в дружества, установени в Съединените американски щати и в Перу в периода 2008—2010 година, прилагайки амортизацията на предприятието поради придобиване на мажоритарни участия в тези дружества съгласно член 12, параграф 5 от КТЗКДО.

На 12 януари 2011 г. Комисията приема обжалваното Решение С(2010) 9566 окончателен относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества №^o45/07 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). В резултат от това решение испанската данъчна администрация започва проверки с цел коригиране на практикуваните от жалбоподателя амортизации.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неизпълнението на необходимите условия за това мярката да бъде приета за държавна помощ.
  - Жалбоподателят твърди в това отношение, че основната причина, поради която разглежданата в настоящия случай система за данъчно облагане не може да се счита за държавна помощ, е липсата на избирателен характер на посочената мярка. Въсъщност Комисията допуска грешка, приемайки, че е налице фактическа избирателност въз основа на насърчаването на вътрешните придобивания и изискването за участие в размер поне на 5 %. Според жалбоподателя Комисията е направила това заключение, тъй като не е взела предвид анализ на типологията и на секторите на дейности на предприятията, които са приложили тази система.
2. Второто правно основание е изведено от липсата на мотивация на решението.
  - Жалбоподателят счита, че във всяко едно отношение доводите, които Комисията използва, за да обясни защо според нея не съществуват изрични правни пречки за придобиването на дружества в Съединените американски щати и Перу, са недостатъчни.